

33 Meditacije Tomislava Ivančića

1. VJERNIK S BOGOM ILI BEZ BOGA

Tijek meditacije

Sjedni opušteno, mirno, sabrano i, umjesto da razmišljaš, pokušaj slušati svoje srce, pusti neka tvoja intuicija prodre dalje od razuma, neka tvoji osjećaji svojim ticalima prodru u srce stvari i svemira. Neka progovore i tvoje čežnje. Neka tvoje etičko biće govori.

Pitaj svoje srce: Jesi li slučajno na Zemlji? Je li svemir hladan? Je li prostor oko tebe prazan? Ima li još neko toplo srce izvan čovjeka? Tko to sudi tvoju savjest? Koga se bojiš? Na koga se želiš čitav osloniti? Postoji li Netko na koga se možeš u svemu pozvati? Kraj koga je naprosto život i bez koga je naprosto smrt? Ide li se nekamo nakon smrti? Tko te je uveo u život? Zaustavi se na svakom pitanju i mirno ga kušaj umom, srcem, duhom i osjećajima. Prodri u srž svakog pitanja. Mirno, opušteno, lagano. Ako treba čini to i više dana. Dodi do kraja pitanja. To je za te odlučujuće.

Uz mnoštvo vjernika (ljudi koji vjeruju da postoji Bog) živi mnoštvo nevjernika (ljudi koji vjeruju da Bog ne postoji). Filozofija kaže, da je Bog sveobuhvatni temelj, izvor i cilj svega. On nije ograničen, pa ga se stoga ne može dokazati kao što dokazujemo stvari, nego sasvim drukčije. On je Netko, ali na neograničen način. Nije jedno između raznih bića. On je smisao svega Nitko ne raspolaže Bogom. Zato ga se ne može znanstveno eksperimentalno spoznati. Njega se spoznaje čitavim bićem, srcem, duhom, razumom. U njegovu se prisutnost može skočiti i „zaplivati“ - ili ne skočiti. Stoga jedni vjeruju da postoji, drugi vjeruju da ne postoji. To su, dakle, dvije vrste vjernika. Ne može se dokazati da Bog ne postoji. Jer, ne poznajemo do kraja ni svemir, ni čovjeka, ni Zemlju, ni zakone svemira i života. Zar je netko sve to prošao i spoznao pa uvidio da ga nema? Može se samo vjerovati da ga nema. Opredijeliti se za nepostojanje Boga. Ili se opredijeliti za njegovo postojanje na temelju razumskog promatranja stvorenja.

Važno je pri tome biti zaista dosljedan. Oslušnuti vlastito srce. Što istinska dubina čovjeka o tome kaže? Potrebno je biti čitav ono što u biti jesi. Tek kad se povjeruje u Boga dobiva se iskustveno svjedočanstvo živoga Boga.

2. PRIRODA GOVORI O BOGU

Tijek meditacije

Važno je da se potpuno smiriš. Sjedni i duboko udahni, te lagano izdišući uvjeri se da si opušten. Tako ćeš lakše zapažati sve oko sebe.

Stavi pred sebe cvijet i zagledaj se u njega. Dugo ga promatraj i slušaj što ti intuicija govori. Pođi na rijeku i promatraj je. Približi se izvoru i gledaj ga. Idi na obalu mora i dugo motri nebo, horizont i more. Zagledaj se u dijete u igri. Pogledaj sve što su stvorile ljudske ruke. Je li priroda, još savršenija, mogla slučajno nastati? Gledaj voće, gledaj svoje oči. Popni se na brdo i gledaj ... Motri zalaz sunca... Naslućuješ li Nekoga?

Sve oko nas kao da govori da mora biti Netko tko je sve isplanirao i sve drži pod svojom

kontrolom. Mora biti izvor rijeke vremena, mora biti čvrsta ruka koja drži željezne zakone prirode, mora biti umjetnički zanos koji je stvarao cvjetove, mora biti planer koji je svrhovito stvarao trave i životinje, muško i žensko, žed i vodu, glad i hranu, pluća i zrak, oči i svjetlo, uši i glas, riječ i razum, noge i ceste, krila i vjetar, brodove i more. Sve se u svemiru i u atomskom svijetu kreće savršenom točnošću. Zato možemo proračunavati, zato čovjek može znanstveno istraživati, zato se može osloniti na zakone prirode. Zamisli da se poremete zakoni - kakav bi nered nastao! Tko je sve to učvrstio? Tko se pobrinuo da vrapci imaju i zimi što jesti? Da vukovi i medvjedi zimi ne uginu? Da lastavice i rode odlaze u tople krajeve? Da ptice prave tako savršena gnijezda, da pčela pravi med, da se krtica skriva, da riba može živjeti u vodi?

Evolucija ne tumači ništa. Nedostaje vremena za razvoj tako savršenih vrsta i organizama. Zemlja je premlada da bi se na njoj sve to moglo razviti. A onda, nema prijelaznih oblika. Antropologija je otkrila da je čovjekov kostur od tri milijuna godina sličniji kosturu današnjeg čovjeka nego kostur od tri stotine tisuća godina. Ni slučaj, niti nerazumni razvoj! Nego ...? Razum. Koji? ...

3. KOME SAM TO ODGOVORAN?

Tijek meditacije

Opušten i miran uputi se Onome koji govori preko savjesti. Savjest je sveto i izvorno središte tvoje osobnosti. Neka ispred tebe „promarširaju" sva tvoja djela iz dosadašnjeg života. Kako se u njima osjećaš pred savješću? Nemoj se opravdavati, neka savjest sama iskreno govori. Pogledaj Bogu „u oči" i opredijeli se za onu bolju polovicu.

Čovjekova savjest jasno govori da ne smijemo činiti zlo i da moramo činiti dobro. U tom osnovnom etičkom principu svi se ljudi slažu. To je usađeno u srž čovjekova bića. Tko je to baš tako odredio? Činimo li zlo, osjećamo krivicu. Bojimo se. Stojimo pred nevidljivim ali stvarnim i konkretnim sudom. Tko nas to sudi? Pred kime moramo odgovarati za svoje čine? Samima sebi? Zašto onda ne možemo opravdati ni jedno zlo? Savješću ne raspoložemo. Jesmo li odgovorni ljudima? Zašto nas onda muče tajni grijesi za koje ljudi nikada neće doznati? Možda smo odgovorni povijesti čovječanstva? Tko je ta povijest? I zašto onda ljudi rade i protiv uvjerenja čitave povijesti čovječanstva kad to traži njihova savjest? Savjest je, znači iznad povijesti ljudi i iznad uvjerenja skupine ljudi i iznad osobnog mišljenja.

Za savjest ljudi daju živote. Činiti dobro važnije je od života. Za slobodu, za ljubav, za mir, za drugoga, za pravdu, ljudi daju živote. Savjest nas prenosi u onostranost, transcendentnost. Tko nas tako neodoljivo sudi i privlači da činimo ono što je pravedno i dobro?

Kad čovjek gazi savjest, postaje nečovjek. Uzalud je sve što čini i zaludan je njegov boravak na Zemlji. Kad, naprotiv, čini što je dobro i pravedno, sretan je i kad nema ništa drugo do kruha i ruha. Savjest je otvoren put k Iskonu, k Izvoru. Savjest je izravno komuniciranje s Bogom i onda kad toga nismo svjesni. Onaj tko čini dobro jest s Bogom. Bezbožan je onaj tko čini zlo pa makar riječima i priznavao Boga.

4. NE SAMO TIJELO NEGO I DUH

Tijek meditacije

Sjedni, smiri se i usredotoči na svoje tijelo. Tvoje su ruke žive i mogu se pomicati i svrhovito raditi, jer ih tvoja duša oživljuje. Tvoje su oči žive i iz njih zrači tvoj duh. Tvoje uši čuju i preko glasa prenose tvome duhu nove spoznaje. Tvoje noge hodaju, jer su oživljene tvojom dušom.

Tvoje je tijelo tvoje, ali ti nisi tijelo. Ti nisi ni samo duša. Ti nisi niti skup svega, nisi rezultat svih dijelova tijela i duše, nego si onaj koji ima dušu i tijelo, ti stojiš iznad svih svojih

"dijelova" i opet si nekako svi oni. Ne posjeduju oni tebe, nego ti njih. Ti si vječan. Ti si neizreciv. Ti nisi nikako iz materije, nego si poslan od Boga i oživljavaš materiju. U tebi je Božji dah ... Sav uroni u svoju dušu ...

Čovjek je „raspeto“ biće, sastavljeno od tijela i duše. Pripada neživoj materiji, tjelesan je, ali nije neživa materija. Pripada životinjskom svijetu, jede, pije, razmnaža se, ali nije životinja. Shvaća ono što je duhovno, nadilazi razumom i intuicijom ograničenu materiju i nagoni životinjski svijet, ali nije ni anđeo. Njegov duh nema granica i zato dokučuje neizmjereno biće, shvaća egzistenciju, no ipak nije ni Bog.

Čovjek je prikovan za Zemlju, ali duhom je slobodan. Zato druguje s prirodom, ali isto tako prijateljuje s Bogom i duhovnim svijetom. Tjelesnim ticalima može spoznavati materiju, ali duhovnim sposobnostima može komunicirati s duhovnim svijetom.

U čovjeku je nešto prolazno, ali i nešto neprolazno. Nešto ograničeno, ali i nešto neograničeno. Iako se tijelo mijenja (tako da jedva prepoznamo kao istu osobu čovjeka kad mu je godina dana i kad mu je šezdeset godina). Ipak je to isti čovjek. Što je to ostalo unatoč promjenama? Duh čovjekov. Osobnost čovjekova. Identitet čovjekov, duša, neuništivi „ja“. Zato unatoč smrti čovjek živi. Čovjek je neuništiv, besmrtan, vječan. Ima dušu.

Unatoč dvojnosti, samo je jedan čovjek. Od duše i tijela, jedinstven.

5. KOMUNICIRATI S BOGOM

Tijek meditacije

Pronađi mjesto gdje te sljedećih dvadesetak minuta nitko i ništa neće smetati. Sjedni ili klekni, duboko jednom udahni zrak i polagano ga izdiši. Neka je sve na tebi opušteno, smireno.

Iza toga pođi k onima s kojima živiš u zategnutim odnosima i pomiri se s njima, zasada barem u mašti. Oprosti i moli za oprostjenje.

Zatim si posvijesti da je Bog tu, pred tobom. i da ga ti duhom možeš čuti i njemu govoriti.

Govori: „Ti si tu, Bože. Evo i mene. Želim s tobom razgovarati.“ Ostani tako u miru i neka tvoje srce bude u iščekivanju i želji da se s Bogom sretniš.

Moli Boga neka te osposobi za razgovor s njim. Ustraj svaki dan u molitvi. Susrest ćeš Boga.

Bog je apsolutni, savršeni Duh. On je kod stvaranja čovjeku udahnuo dah svoga Duha. Kršćanin u sakramentima prima nove snage Božjega Duha. To znači da čovjek može komunicirati s Bogom preko svoga duha pomognuta Duhom Božjim. Kao što preko rukovanja, gledanja, slušanja komuniciramo s ljudima, razgovaramo s njima, tako možemo i preko duha razgovarati s Bogom. Da bismo mogli stupiti u dijalog s Bogom, potrebno je sabrati se. Dok je materijalno komuniciranje neposredno, izvanjsko i zato čovjeku zapaženije, dotle je duhovno komuniciranje finije, delikatnije. Duhovno komuniciranje traži mir, senzibilnost, opuštenost, čisto srce. Traži da se čovjek otvori iznutra, da se sav pretvori u slušanje. To je slično kao kad čovjek razmišlja ili kao kada traži inspiraciju za umjetničko stvaranje. To je dubinsko slušanje. Tako je moguće Bogu govoriti. No važnije je Boga slušati. Čista savjest uvjet je nutarnjeg mira, a sabranost izvanjskoga. Boga se, dakle, može čuti i s njime razgovarati. Uvjerenost u to da Bog postoji daje upravo to komuniciranje s njime. Tko je jednom razgovarao s Bogom, taj više ne sumnja u njegovo postojanje. Još više, to ga komuniciranje mijenja tako da čovjek počne činiti i čudesna Božja djela. Ona tako potvrđuju Božju prisutnost. Vjernik je zapravo čovjek koji razgovara s Bogom. To je molitva.

6. IZVOR ZLA I PATNJE: GRIJEH

Tijek meditacije

Smiri se u sebi i pogledaj: što te najviše u tvome životu žulja, smeta, uznemiruje, odvodi od cilja i zadovoljstva? Otkrij to!

Zatim promotri sve oko sebe: ima li netko tko te može osloboditi od tih tvojih muka? Jesi li to ti sam? Možeš li promijeniti svijet?

Nakon toga promisli: gdje je izvor rijeke tvoga života? Može li Bog izmijeniti tvoje stanje? Zašto se to već nije dogodilo? Imaš li ti povjerenja u Boga? - Želiš li se sada opredijeliti za Svemogućega i za Ljubav?

U životu ne ide sve onako kako bismo željeli. Ne uspijevamo stvoriti mir u svijetu, ne uspijevamo uništiti bolesti, ne uspijevamo imati samo psihički zdrave i moralno dobre ljude, ne uspijevamo osloboditi ljude od mržnje i lutanja.

Patnje je prepun svijet i život svakog pojedinog čovjeka. Smrt visi nad svakim, krivnja izgriza svakog stanovnika Zemlje. Trpljenje, bolesti, krivnje, razbojstva, smrt - sve to ima izvor u grijehu.

Grieh je kidanje komunikacije s Bogom. To je kao kad se rijeka odvoji od izvora i pretvori u močvaru. To je kao da se dijete odvoji od roditelja da živi samo. Grieh je nepovjerenje prema Bogu, bijeg od Boga, silaženje s njegovih putova i lutanje vlastitima. To je rezanje jedine niti koja nas je držala u zraku, na visini života.

Zbog grijeha je teško komunicirati s Bogom. Teško je naći smisao, teško je naći pravi put. Netko nas treba dovesti do Boga. Bog je jedina mogućnost života, mira, blagostanja, Života u punini. Zato zatvaranje toj sili donosi umiranje i nespokoj.

Iz toga slijedi: jedini čovjekov neprijatelj jest grijeh. Ne čovjek, ne Bog, ne priroda, nego samo grijeh. Ili: najveće zlo jest odvojiti se od Boga. Čovjekovo srce je u pitanju. Treba promijeniti srce, ponovo uspostaviti vezu s Bogom. Tu je izvor svih problema i rješenje svih problema čovječanstva.

7. GDJE SU ODGOVORI?

Tijek meditacije

Udobno sjedni, tako da ti nijedan od udova nije napet. Intuicijom se zagledaj u svoje rođenje i u svoju smrt, zatim u tijek svoga života. Gledaj zatim sebe među ljudima kako prolaziš Zemljom. Kao da te nevidljiva ruka vodi u svijet i iz njega izvodi. Otkrij tu ruku, tog režisera, nevidljivog, a ipak tako snažno prisutnog.

Gledaj: što osjećaš kad se opredijeliš za slučajnost života?

A što osjećaš kad se opredijeliš za razumnog Začetnika svega što postoji? Osluškuj svoje dubine! One ne lažu. Ili...?

Pođi u mašti od čovjeka do čovjeka i pitaj ga, tko smo i zašto tu "deveramo". Pođi zatim od znanosti do znanosti i pitaj ih znaju li tko smo mi i kamo se krećemo? Pođi religijama i filozofima, da li oni što o tome znaju?

Ima li Netko tko zna odgovor? Kome ćeš poći? Slušaj srce...

A što misliš o Isusu iz Nazareta?

Zemlja izgleda kao samotani otok usred neprohodnog svemira. Ne znamo kakve tajne krije svemir. Ali ne znamo ni tko je "usadio" Zemlju i na nju ljude. Odakle na njoj život i odvijanje sudbina pojedinaca i ljudske povijesti? Ne znamo odakle dolaze ljudi na Zemlju, a ne znamo ni kamo odlaze s nje. Ne znamo zašto su ljudi baš takvi, tko se odlučio za takvu varijantu Zemlje, prirode i čovjeka. Ne znamo odakle patnja, krivnja, nemoć i mržnja među ljudima. Zašto se živi, kome je sve to trebalo, zašto moramo živjeti? Tko stoji iza svega? Što će biti sa zlima, nepravednima i neodgovornima? A što će biti s onima koji su se trsili da budu pravedni, poštenji, dobri? S onima

koji su umirali za slobodu, iz ljubavi? Zašto uopće nešto postoji? Grijech je potamnio čovjeku razum.

Bezbroj temeljnih nepoznanica. Kako onda treba živjeti?

Tko ima pravo na Zemlji? Ima li Bog? Ima li budućnosti unatoč smrti? Može li se živjeti zatvorenih očiju? Bez pitanja i odgovora? Zašto baš nitko ne zna odgovore na ta pitanja? Ili, ako netko odgovara, zašto su tako različiti i nesigurni ti odgovori? Zna li itko sigurne odgovore?

8. KOME DA POĐEM...?

Tijek meditacije

Sjedni, opusti se, ostavi brige ispred praga svoje svijesti, pa pođi od jednog do drugog velikana povijesti i gledaj možeš li ga s uvjerenjem slijediti: Buda, Muhamed, Lao-Ce, filozofi, profesori, učenjaci, ideolozi, generali...Koji je put siguran i koji donosi mir unatoč smrti? Kome ti vjeruješ? Ideš li pravim putem? Čiji ti život živiš? Na koga se oslanjaš? Što će od tebe biti sutra?

Stani zatim pred Isusa Krista. Podsjeti se na njegove riječi. Sjeti se što je činio. On je sada pred tobom. Možeš li se opredijeliti za njegov put? Reci mu sve što misliš...

Savjest je jasna u osnovnom principu: moraš činiti dobro i izbjegavati zlo. No što je dobro a što zlo u konkretnom, pojedinačnom slučaju? Tu se ljudi razilaze. Jedni smatraju rat opravdanim, drugi kažu da se ne smije uzimati oružje u ruke. Jedni rastavljaju brak, drugi uviđaju da je to nepravda zbog djece. Jedni smatraju da su prebračni odnosi normalan slijed ljubavi, drugi kažu da su oni egoizam u dvoje i zato neljudski. Jedni se drže morala islama, drugi hinduizma, treći budizma, četvrti zdravog "razuma", peti kršćanskog morala. Tko ima pravo?

Taj pluralizam mišljenja i propisa pokazuje da ljudi svojom logikom ne mogu vidjeti što je u pojedinom slučaju ispravno. To znači da ljudi nužno i lutaju. Tako nažalost i jest. Zato toliko zla među nama. Kad bi nam netko pokazao što je uvijek dobro, Zemlja bi procvjetala pravdom i mirom. Još kad bismo to mogli i vršiti...!

Dosad se samo jedan čovjek u povijesti čovječanstva usudio reći da ima i znanje morala i snagu za njegovo vršenje: Isus iz Nazareta. Rekao je da je on Istina. I da onaj tko ide za njim neće lutati u tami. Rekao je da je ne samo Istina nego i Put. I još više: da je sam Život. Bilo bi to lakoumno od njega da nije sve i životom dokazao. Umro je za te tvrdnje. Činio je čudesa, liječio, opraštao, dao božansku silu svijetu, nadvladao smrt. Milijarda ljudi ide danas za njim. On je Sin Božji.

9. ISUS KRIST - MOGUĆNOST SVESTRANE SLOBODE

Tijek meditacije

Duboko se saberi i opredijeli potpuno za komuniciranje s Isusom. Oslobodi se svih briga, grijeha, rastresenosti. Smiri se, opusti i lagano izgovaraj: ISUSE, ŽELIM TE UPOZNATI. Isus ima tijelo, ali ono ima kvalitete duha, ono je uskrsno. Zato duhom možeš razgovarati s Isusom. Ali moli ga da ti dade svoga Duha, da ozdravi i oslobodi tvoj duh, da možeš Isusa čuti i zavoljeti ga.

Budi svjestan: Isus te voli, želi biti s tobom, on je tu sav za tebe. Prepusti se toj istini i iskusit ćeš Isusovu blizinu i slobodu.

Isus Krist jedinstvena je osoba ljudske povijesti. Činio je bezbrojna čudesna djela, ozdravljivao svakoga, liječio psihički bolesne, tjerao zle duhove iz ljudi, oživljavao mrtvace, mijenjao prirodu i činio je poslušnom čovjeku, mijenjao je srca ljudi, govorio kako nitko nije govorio, prošao svijetom čineći samo dobro, uzeo na sebe krivnju svih ljudi, uskrsnuo od mrtvih i dalje živi, uzašao na nebo,

stvorio najveću organizaciju u svijetu - Crkvu, govorio je da je od Boga došao, da je Božji Sin. Povijest čovječanstva ne pozna nikoga sličnoga na Zemlji. Osnivači religija bili su samo ljudi, ovozemni, ograničeni. Oni su stvorili samo neke religijske metode ili organizaciju koja prenosi njihov nauk. Filozofi ne mogu mijenjati svijet, jer nije dosta samo znanje. Generali, političari, znanstvenici, profesori, bogataši, nemoćni su pred zlom svijeta.

Svi su ljudi odozdo. Isus dolazi odozgo. Svi su ljudi zatvoreni u začarani krug grijeha i zemaljskog života. Samo je Isus slobodan, izvan toga kruga, svemoćan.

Isus je, dakle, jedinstvena osoba svijeta. Nije li onaj za kojim u svojoj dubini svi čeznemo? Povijest je registrirala njegov dolazak i njegove riječi i djela među nama. On je jedan od velikana naroda Izraela. Crkva i kršćanstvo grade na njemu svoju egzistenciju. Mnoštvo ljudi koji su mu povjerovali činili su djela kao on. Treba, dakle, upoznati toga Isusa. Početi temeljito čitati Novi Zavjet.

10. BITI U ISUSOVOJ CRKVI

Tijek meditacije

Uzdignuta pogleda prema nebu saberi se i prepusti istini da si član Crkve, koja je Tijelo Isusa Krista. Ili - da bi to želio biti.

Pusti neka te prožme činjenica da u tebi teku Kristovi božanski "sokovi".

Prepusti se Isusu da te čisti i sve čvršće veže uz sebe. Neka te natopi njegov Duh.

Mirno dišući, misleći na divnu stvarnost svoje pripadnosti Tijelu Kristovu, probudi ljubav za svakog čovjeka na svijetu. Zagledaj se Isusu u lice i pusti neka te preporada i čini sličnim sebi.

Zahvali Isusu što si krštenjem pripojen Crkvi.

Crkva je prvenstveno organizam. Ona je, naime, Tijelo Kristovo. U njoj je Krist glava, Duh Sveti duša, a vjernici udovi u funkciji čitava Tijela. Svim udovima teče Kristova krv, jedući Isusovo tijelo vjernici postaju Isusovo Tijelo. Njih oživljava Kristov Duh. Crkva je organizam u službi spasa svijeta. Duh Sveti stvara zajedništvo svih udova. U sve se udove prelijevaju milosti i zasluge pojedinaca. Ali isto tako svi trpe od grijeha pojedinaca.

Svi su vjernici u Crkvi povezani s Kristom kao loza s trsom, kao grana sa stablom. Kristovi životni sokovi teku u svakog vjernika. Čudesne su to snage, božanske sile u vjernicima. Isus je Riječ tog organizma, Duh Sveti je Sila. Biti u Crkvi znači biti ugrađen u božansku Isusovu narav, već sada biti dionik božanske naravi.

Crkva zrači božansku silu u čitav svijet. Ona je sva za druge. Zato se mora čistiti da bi bila prozirna za Božju milost i istinu za svakoga tko je traži. Ona je sveta, iako je stalno uprljana grijesima vjernika. Isus je stalno čisti i posvećuje.

11. PRED SVETOHRANIŠTEM

Tijek meditacije

Podi u crkvu ili kapelicu gdje je svetohranište sa Presvetim Sakramentom. Sjedni ili klekni u klupu ili sjedni na stolicu. Zagledaj se u "vječno svjetlo". Neka ti ono pomogne da si posvijestiš da je Isus tu i da te čeka. Mirno, lagano dišući, gledaj u pravcu svetohraništa.

Dopusti neka te preplavi tišina i tajnovita prisutnost. Ostani tako neko vrijeme bez riječi.

Nakon toga prijateljski pozdravi Isusa. On razumije tvoj jezik. Nakloni mu se. Pitaj ga; reci mu da si tu i zašto si došao. Budi potpuno jednostavan, bez nekog pobožnog "bontona", budi Isusu prisutan, neposredan.

Daruj Isusu najprije svoje grijeha. Onda i svoje rane, strahove, boli, želje. Možeš li mu čitav

život dati na raspolaganje?

Najvažnije je da se ne zaustaviš na svjetlu, oltaru i hostiji, nego da se probiješ do živog Isusa. Zaista je to on osobno. Gledaj ga očima duše. Neka te drži samo vjera u njegove riječi da je tu. Uskoro ćeš to i iskusiti, što će ti omogućiti njegov Duh. Slušaj Isusa kako ti govori. Ostani dokle god to Isus želi...

Euharistijska prisutnost Isusa Krista osobito je privilegirano mjesto meditacije. Isus je Bog, ali i čovjek. Radi se, dakle, ne samo o njegovoj božanskoj nego i ljudskoj prisutnosti i to na osobit, nekako zgusnut način. Onaj isti Isus, čovjek iz Nazareta, sa svojim ljudskim tijelom - iako uskrslim - prisutan je tu. Čitavo njegovo djelo spasavanja čovječanstva tu je u akciji. Svetohranište je produžetak sv. Mise. Čitava je Crkva vidljivo ili nevidljivo tu prisutna. Euharistija je središte Crkve i njezin izvor. Tu Isus čeka, čezne za čovjekom da ga otkupi, oslobodi i vjernika osposobi da ga svjedoči i naviješta. Tu je Isus, koji razumije naš jezik, zna naše prilike, poznaje tebe po imenu. Isus, koji želi da se njime hranimo i postajemo njegovo Tijelo. Otajstvo u kojem se njegova Krv prelijeva u našu, njegovo Tijelo postaje našim. Euharistija je bogatstvo pred koje treba stati i upijati ga. Tko se odluči za meditacije pred euharistijskim Isusom Kristom, svaki će se dan vraćati kući preporođen. Bit će bremenit i bogat Isusom.

12. U DRUŠTVU S MARIJOM

Tijek meditacije

Ako imaš Marijinu sliku, sjedeći ili stojeći zagledaj se u nju. Tek toliko da si posvijestiš da je Blažena Djevica Marija zaista tu. Jer, osoba s duhovnim kvalitetama tijela jest svugdje. Posebno ondje gdje je tvoja ljubav prema Mariji i njezina prema tebi. Ostani u toj snažnoj Marijinoj prisutnosti.

Tiho srcem izgovaraj: ZDRAVO, MARIJO, zdravo, majko! Sve dok te ne zahvati istina Marijine nazočnosti.

Osluškuj njezin govor u svom srcu, u svojim osjećajima, u svome duhu. Slušaj, ali se zato duboko smiri i opusti.

Govori Mariji kao prijateljici i majci. Razgovaraj s njome. Pusti neka te nosi jednostavna vjera. Možeš i zapjevati Isusovoj i svojoj Majci.

Isusova majka, Blažena Djevica Marija, doživjela je već uskrsnuće tijela. Nama će se to dogoditi tek na Sudnji dan. Kao Isus tako je i Marija s nama ne samo dušom (kao sveci) nego i tijelom koje ima uskrsne, duhovne kvalitete. Zato je ona nekako drukčije, neposrednije i punije od svetaca prisutna među nama. Ona je, napokon, zbog svog bezgrešnog začeća, zbog bogomajčinstva, djevičanstva i suotkupiteljske brige za nas daleko eminentnije prisutna među nama. Predana nam je da nam bude majka, pa je i stoga ostvarena njezina posebna majčinska prisutnost. To svjedoče njoj posvećena hodočasnička mjesta širom Crkve.

Marija ima silnu moć, koju joj je dao Bog po njezinu Sinu Isusu. Ona nas beskrajno ljubi, shvaća, suosjeća s nama, čezne za nama, brine se za nas. Čudesna je to stvarnost, čudesna mogućnost doticaja onozemaljskog. Mnogi sveci svjedoče kako im se Marija ukazivala i razgovarala s njima. Hodočasnička mjesta odišu tom njezinom "opipljivom" prisutnošću. Ona nas zove k sebi da bi nas kao majka, za ruku povelala Isusu. A on nas preporuča, ozdravlja, puni svojim Duhom.

13. KROZ MOLITVU KRUNICE

Tijek meditacije

Najprije se duboko saberi, udahni duboko i polagano izdahni zrak. Odmah se usredotoči na prisutnost Isusa Krista pred tobom i na Duha Svetoga u tebi. Nakon toga povjeruj da stojiš u Marijinoj prisutnosti. Neka to traje pet minuta, dok ne osjetiš da te sabire njezina prisutnost. Iza toga moli Zdravomarije, ali tako da slušaš sve postaje Isusova života iz Marijinih usta. Neka ti ona priča kako je to proživljavala.

Prije toga pogledaj vjeruješ li ti u Isusa Krista i lagano izmoli Apostolsko vjerovanje. Meditaciju možeš završiti pjesmom ili sabranom šutnjom...

Krunica je izvanredno raširena molitva u Katoličkoj crkvi. Moleći je, kršćanin se uživlja u sva otajstva Kristova otkupljenja: utjelovljenje, smrt i uskrsnuće.

Moleći krunicu, vjernik se prepušta Mariji, Majci Božjoj, da ga vodi od jedne do druge postaje Isusova otkupiteljskog života na zemlji. Dobro je zato tu molitvu moliti dubinom svog bića.

Povjerovati da je Blažena Djevica Marija uz nas. Jer, nju je Isus dao nama za majku. Početi od dana navještenja, pa s Marijom poći k Elizabeti u Judejsko gorje, onda sjesti do jasala u Betlehemu i promatrati tajnu Božjeg dolaska u ljudskom liku. Nakon toga poći u hram u Jeruzalemu i prvi dio krunice završiti s dvanaestogodišnjim Isusom na putu iz hrama u Nazaret. U drugom dijelu krunice čvrsto se privinuti uz Mariju i sabrano ići od Getsemanija, do Pilatova dvora, odande križnim putem do Kalvarije i sve do smrti Isusove. U trećem dijelu krunice uputiti se Isusovom praznom grobu i vjerovati da je tu s nama uskrsli Krist. Onda poći do Betanije gdje je uzašao i vratiti se u dvoranu Posljednje večere i tu moliti s Marijom da na nas i čitavu Crkvu siđe ona ista silina Duha Svetoga koja je sišla na Mariju, apostole i stotinjak ljudi prisutnih s njima u molitvi. Okrenuti se zatim Mariji i čestitati joj što je već uskrsla, i napokon joj darovati sebe, da bude ne samo Kraljica neba i zemlje nego i naše slobode. Uzeti je odgovorno i svjesno za majku.

14. KOJI JE SMISAO SVIJETA I MENE?

Tijek meditacije

Opusti se, sjedi mirno i promisli: kuda ide tvoj život? Ima li barem netko u tvojoj blizini kome nešto značiš, u koga i ne znajući ulijevaš hrabrost za življenje? U svakom slučaju tu je On, Bog, IZVOR, OTAC.

Pođi u prirodu, na proplanak, na more i pitaj sve oko sebe znaju li zašto smo tu. Slušaj kako oko tebe bruji život i zove te da vjeruješ u sutra. Uvijek te Netko čeka i treba. Prepusti se SMISLU...

Smisao je cilj prema kojemu teži neko kretanje ili radi kojega se nešto radi. Besmisleno je ono što nema razumske mete, što je samo nagonsko, što nije osmišljeno, ne vodi cilju, ništa ne rješava, ne spašava i ne podržava život. To je frustriranost i besmislenost.

Misao je rasuta svuda. Sve ima svoje razloge, pa i onda kad ih mi ne znamo. Priroda, svijet i uopće sve što postoji nije slučajno, nije mrtvo, nije nepokretno. Naprotiv, sve vodi nekom cilju. Prirodni zakoni imaju čvrst cilj, u svemu je smisao. Smisao je kad pronađemo kamo ta misao smjera. Zna se čemu služe prirodni zakoni, čemu razni materijali u prirodi. Sve ima svoje zašto i zato. Netko je sve stavio u pogon radi nečega.

A čovjek? Koji je njegov cilj? Zašto je na zemlji? Kamo on ide? Kad je sretan? Kad je osmišljen? Smisao je očito nešto izvan nas. Ide se nekamo preko smrti. Zato ne možemo svojim silama i razumom odgonetnuti cilj. On je preko tajne smrti, izvan našeg sadašnjeg dohvata. Biblija nam otkriva tu tajnu. Ona kaže da je čovjek istjeran iz svog prirodnog ambijenta i poslan u tuđinu, na zemlju, sa svrhom da ponovno uspostavi komunikaciju s Bogom. Da opet povjeruje da ga Bog ljubi. Sve na zemlji, trpljenje i užici, pozivaju nas da se vratimo svom Izvoru, Bogu, da ponovno postanemo snažni i sretni kao Bog koji nam je Otac. Ako dublje promislimo, veći i veličanstveniji

cilj ne može biti. Čovjek, dakle, ima neke zadaće: da prašta, ljubi, da povjeruje da je Bog naš dom kojemu se treba vratiti.

15. POSLAO TE U SVIJET DA...

Tijek meditacije

Sjedni mirno ili pođi u crkvu pred svetohranište kao da ideš ozbiljno porazgovarati s Bogom. Saberi se, gledaj u Boga nekoliko minuta, dokle god ne osjetiš da ti je Božja prisutnost na dohvat ruke, a onda tiho govori: KOJE JE MOJE MJESTO NA ZEMLJI? BOŽE STVORITELJU. OTKRIJ MI MOJE ZVANJE, moje talente, moje darove! Izgovaraj to polagano, otežući, u dubokom tihom osluškivanju.

Nakon desetak minuta promatraj svoje tijelo, svoje sposobnosti, dosadašnji život, svoje čežnje, ono što voliš. Izgovaraj to tiho pred Bogom dokle god u sebi ne osjetiš mir. Onda zahvaljuj Bogu za svoje zvanje i darove Duha.

Sljedećih desetak minuta živo u mašti gledaj sebe u onome što osjećaš da je tvoje zvanje. Predoči si svaki detalj. Važno je da je to zvanje izvučeno iz tvoje dubine, a ne iz površnih želja. Tako gledajući svoje zvanje moli Duha Svetoga da s tobom ostvaruje tvoj poziv...

Svatko od nas jasno ili nejasno doživljava da ima neku specifičnu ulogu u životu na zemlji. Nitko nas ne može zamijeniti, jedinstveni smo u povijesti čovječanstva, naš put je samo naš, nikoga ne možemo imitirati.

Netko - Bog - poslao nas je u svijet. On stoji iza nas. Nitko od ljudi nije nas pozvao, nitko nas nije očekivao. Došli smo iznenada, sa sposobnostima koje možda ljudi ne trebaju, sa nemoćima koje opterećuju našu okolinu, sa zahtjevima koje ljudi ne mogu ispuniti. Svatko ima svoj život, svoje zvanje, svoj put u svijetu i u Crkvi.

Važno je otkriti što voliš raditi i što trebaš učiniti u životu. Koje je tvoje zvanje, koje su tvoje sposobnosti? To ne određuju ljudi, to je u tebi usađeno, prirodno, od Boga darovano i isplanirano. Ako ti ljudi ne mogu omogućiti da ostvariš svoje zvanje, može Bog. On ja dao zvanje, poslanje, poziv, on će dati i ostvarenje poziva. Važno je da li ćeš očajavati zbog nemoći ili se osloniti na Boga. I da li ćeš shvatiti da si dragocjen, potreban i onda kad ljudi to ne uviđaju. I da se sve može. Zemlja ne pripada ljudima nego Bogu. Treba htjeti i početi drugovati s Bogom u Isusu Kristu.

16. URONJEN U TROJSTVENOG BOGA

Tijek meditacije

Ako ti je nezgodno, klekni i najprije se nakloni pred tajnom Trojstva. Ostani nekoliko trenutaka tako naklonjen. U sebi probudi udiviljenje pred Božjom veličanstvenošću. Već si tada sabran.

Ustani i uroni u puninu Boga prisutnog pred tobom. Osjeti u svom umu Riječ, u srcu LJUBAV, u čitavom biću stvaralaštvo i sinovstvo Božje. Dionik si te trojstvene božanske naravi.

Nakon desetak minuta posvijesti si da u tebi po Duhu Svetom prebiva čitavo Trojstvo. Ti si čudesan hram Boga živoga. Doživi tu istinu srcem, dubinom sebe. Neka ti usta govore divljenje i slavu i hvalu Bogu...

Bog je jedan u trima osobama. Naš je Bog, dakle, samo jedan, ali uvijek društven, trojstveno jedinstven. Tri su osobe: Otac, Sin i Duh Sveti. Od Oca sve izlazi, od njega sve dolazi. Isus je Očeva Riječ od vijeka izgovorena. Po njemu Bog čini sve. Duh Sveti je Ljubav Oca i Sina,

jedinstvo ljubavi, jedinstvo dviju osoba koje se božanski neizrecivo i neshvatljivo ljube. U njemu, u njegovoj sili, Otac sve čini. Otac je sve stvorio, Sin nas je otkupio, Duh Sveti nas posvećuje. Ili: Otac je sve stvorio i otkupio i posvetio po Sinu Isusu koji je postao čovjekom i u snazi Duha Svetoga. Tri osobe nikad nisu odvojene, ali nikad ni pomiješane. Neshvatljiva i čudesna tajna jest naš Bog.

Bog uvijek trojstveno djeluje. Mogli bismo reći da sve na zemlji nosi trojstven pečat. Kod ljudi je to ostvarenje čovjeka kao muškog i ženskog i u njihovu jedinstvu ostvarenje trećeg, djeteta, koje je otac i majka istovremeno. Mogli bismo reći da je stvaralaštvo (Otac), govor (Sin), i Ljubav (Duh Sveti) najsnažnija "energija" svemira i povijesti. Prepuštajući se Bogu Ocu mi smo sa Sinom i s Duhom Svetim. Slušajući Isusa i primajući njegovo otkupljenje mi smo s Ocem, u Duhu Svetom, oslanjajući se na Duha Svetoga neraskidivo smo vezani uz Isusa i Oca.

Čovjekovo blaženstvo jest biti u Bogu, s Bogom i prebivalište Boga. Nebo je Bog. Zato je važno spoznavati, stvarati i ljubiti.

17. BOG HOĆE I ČINI SAMO DOBRO

Tijek meditacije

Sjedim, ruke su mi spuštene u krilo, oslanjam se na noge, leđa su mi uspravna, disanje mirno. Iznad mene, kao more prisutnosti, jest Bog s bezbroj svojih darova, spreman da ispravi svaki moj krivi potez i izvede do ispunjenja svaku moju duboku čežnju. Upravo opipljivo osjećam tu prisutnost.

Trenutna patnja i nevolja samo je kratka pravda Božja.

Odmah nakon nje milosrđe je i sloboda od patnje i krivnje.

Nasmijan pogled Božji prepun dobrohotnosti jest iznad mene.

Ne dopuštam da i sjenka zla upadne u moje doživljavanje Boga.

Ma kakav bio moj sadašnji život, on će biti blagoslovljen već u sljedećem trenutku..

Lagano, otežući govorim: Samo dobro dolazi od tebe. Nikada zlo. Samo dobro...I "plivam" u toj istini. Natopljen njome napuštam meditaciju.

Bog ne može pomisliti niti činiti zlo. Zlo je, naime, manjak dobra ili manjak egzistencije, nešto što bi trebalo biti a nije. Bog je apsolutno biće, on se ne može mijenjati on ne može biti okrnjen. On sve ima, sve može, sve misli, sve čini. Zato je on savršeno biće. On je naprosto dobrota, ljubav, ljepota, radost, pravednost.

Zato Bog ne može nikoga uništiti. On može željeti i činiti samo dobro. Zlo dolazi od Zloga i od naše ograničene naravi, ono dolazi zbog uronjenosti u grijeh i nepovjerenja prema Bogu. Ma što ja činio, Bog me uvijek voli i želi me osloboditi. Ma kakav bio, Bog uvijek ide samo s pravdom i milosrđem meni u susret.

Bog je kao more koje se prema meni spušta da me u svakom slučaju usreći, oslobodi, usavrši, ispuni mi želje, da mi se daruje. Pravda, milosrđe, ljubav, sućut, dobrota, praštanje - sve je to u Bogu. Uvijek samo za moje dobro, nikada za zlo. Sve zavisi o tome da li to vjerujem. Ne vjerujem li, zatvaram se Božjem spasiteljskom djelovanju i osuđujem sam sebe. Bog mi šalje samo DOBRO.

18. DUH SVETI JE VRHUNSKA SILA SVIJETA

Tijek meditacije

Sjedni i duboko udahni. Zatim polako izdahni zrak i pri tome se sjeti: MENI JE UDAHNUT DAH ŽIVOTA. Usredotoči se dalje na disanje i stalno misli: ja dišem i zato živim. Prestanak disanja prestanak je života. Duh diše u tebi. Nakon desetak minuta postani svjestan: Duh

Sveti te preporada, čisti, vodi, nadahnjuje, ljubi. U njemu pobjeđuješ mrtvilo, grijeh, zlo. Pusti zatim neka Duh Sveti govori u tebi, neka moli u tebi, neka ti svjedoči da si dijete Božje. Zahvaljuj Duhu Svetome...

Život je čudesna stvarnost. Što to drži atome cvijeta da se tako savršeno slože u bojama, mirisu, obliku? Odakle cvijet i voćka crpe sve ono blago i ljepotu koju ni tvornice ne mogu napraviti ni čovjek imitirati? Tko drži ljudski organizam tako savršeno u funkciji da se ne raspadne? Tko vodi hod zvijezda? Tko proučava životinje kako će preživjeti i razmnožiti se? Ili: što to drži na okupu boje neke slike da prenose umjetnikovo nadahnuće? Materija je inertna, mrtva, sklona raspadanju. Tko je to drži u savršenim oblicima prirode, minerala, organizama, ljudskih djela? Tko? Gradove, umjetnička djela, kuće, tvornice, strojeve složio je ljudski duh služeći se nekim drugim Duhom koji materiju oko nas već drži u zakonima. Ljudski je duh složio slova, knjige, slike, odijela, hranu, glasove, pjesme, note, kola, govor, strojeve, razgovor. A tko je omogućio ljudskom duhu takva ostvarenja? I koji je duh stvorio čovjeka?

Očito je da je to neka Sila jača od materije i od čovjeka?

Da je predivna, svemoćna, stvarateljska, dobra, sveta. Koja je to snaga?

To je Duh Sveti po kojem nam je udahnuta duša kod rođenja i kojega posebno primamo kod krštenja i drugih sakramenata, te osobito u molitvi. Duh Sveti je stvarateljska osoba, vrhunska sloboda, mir. On osposobljava čovjeka za stvaranje. On je najjača sila svijeta. On je Ljubav i sve vodi tiho, delikatno, polagano, ali sigurno k cilju. Tko njega prima postaje sposoban da pobjeđuje sve nedaće života.

19. OSOLONITI SE NA DUHA SVETOGA

Tijek meditacije

Opušten i sabran promisli: u tebi stanuje Duh Sveti. Zato si svemoćan, nitko ti ništa ne može, sve možeš po njemu. Prepusti se neka te Duh Sveti natopi svojom snažnom prisutnošću.

Živo zaželi da te samo Duh Sveti vodi, i to mu iskreno reci. Odreci se svih drugih sila i idola. Sklopi savez s Duhom Svetim.

Nakon desetak minuta odluči da ćeš odsada u sebi stvarati samo pozitivne vizije o životu i tako vjerovati Duhu Svetomu. Hvali ga.

Čovjekov je duh snažan i može mnogo ako se čovjek na njega osloni. Te se snage očituju u sugestiji, autosugestiji, u hipnozi, u psihosomatskom liječenju, u snažnoj volji da se nešto ostvari. Čovjek koji se snažnom voljom usmjeri na neki posao, sigurno će uspjeti. Duh djeluje na način inkubacije. Ako je čovjek usmjeren pozitivno tad to i ostvaruje. No, ljudski je duh ograničen i ranjen grijehom i njime blokiran.

Postoje anđeoski duhovi koji su dobri, i zli duhovi koji su zli. Oni mogu učiniti mnogo dobra odnosno zla jer su jači od čovjekova duha. No oni su stvoreni duhovi i zato su ograničeni. Anđeli čuvaju i brane ljude. Zli duhovi ljude navode na zlo, mržnju, nasilje. Opipljivo se to vidi kod onih koji se bave zazivanjem duhova i idolopoklonstvom, ili magijom, čaranjem i vraćanjem. Ljudima koji su na taj način stalno negativno usmjereni neizlječivo stradavaju živci i psiha, pa počinju činiti zlo drugima i sebi. Gledajući nasilje na filmu ili televiziji čovjekov duh inkubira zlo u sebi i počinje ga činiti. Sv. Pavao nas upozorava da su oko nas razne vrste zlih duhova protiv kojih nam se boriti (usp. Ef 6,12).

Jedino u Duhu Svetome kojega je Isus posebno od Oca poslao Crkvi i svijetu čovjek može naći sigurnost i slobodu od zlih sila u sebi i oko sebe. On je Branitelj vjernika, Svjedok i Nadahnitelj. U njemu čovjek može sve. On u srcima vjernika "inkubira" dobro i ljubav za svakog čovjeka. Zato je važno osloniti se na njega i stalno stvarati u sebi pozitivna gledišta, dobre vizije, imati čiste i zdrave oči. Što god molite vjerujte da ste već dobili i bit će vam (usp. Mk 11,24). To je vjera.

20 . VOĐEN DUHOM SVETIM

Tijek meditacije

Smiri se i osjeti kako ti srce kuca i disanje oživljuje kisikom svaku žilicu tvoga tijela. Zatim se pokušaj tako smiriti da osjećaš kako se "otpuštaš" od sebe i predaješ vodstvo svoga tijela i duše u ruke Duhu Božjemu. Duh Sveti oživljuje svaki djelić tvoga tijela. Iscjeljuje tvoje duševne traume. Kao lahor struji kroz tebe, kao živa voda teče i sve čini mladim, živim, kreativnim. Odnosi strahove, muke, grijehe, ožiljke. Ostaješ čist, lagan, svjež, odmoren, zaštićen. Tvoje tijelo počinje funkcionirati izvorno, bez smetnji, zdravo. Osjećaš se kao u vodi, kao da te lake silnice Duha Božjega njišu, vode tvoje disanje, tvoje kucaje srca. Neka u svako disanje ude: Hvala ti, Bože ... Oče, slava ti ...

Svi su ljudi svjesni da nisu plod i projekt nekih zemaljskih bića. Najstarije predaje govore nam da smo izišli iz Božje ruke. Kršćanska Objava potvrđuje tu staru predaju. Svaki detalj našeg tijela, naših čežnji i naše duše "projektirao" je Bog. Slika smo i prilika Božje. Nemamo jasan pojam niti sliku o Bogu. A ipak, njime smo natopljani, kamo god se okrenemo njega susrećemo, njega dodirujemo, i to ne samo po prisutnosti njegovih djela, nego je i on sam osobno svuda. Sve konce stvarnosti drži u svojim rukama.

Duh Sveti oživljuje sve što postoji. Dahom života kojim nam je udahnuta besmrtna duša on drži u životu naše tijelo i funkcioniranje svega što nazivamo čovjekom u sebi. On stoji iza svega, on je gospodar, vlasnik svega. Mi smo gosti u samima sebi. Nepovjerenjem prema njemu ili strahovima možemo poremetiti njegov projekt u nama. Pustimo li ga, on u nama ostvaruje nezamislive čežnje. Pogotovo u onima koji su krštenjem ušli u posebno zajedništvo s njime. On stanuje u njihovu tijelu kao u hramu.

Prepustimo li se Duhu Svetome, nema granice našim mogućnostima. Tad počinje novi život u nama. Ako li se opiremo i mrmljamo protiv njega sve se zaustavlja. Duh Sveti vodi slobodi i miru.

21 . ČUTI NADAHNUĆA DUHA SVETOGA ...

Tijek meditacije

Da bi čuo nutarnji govor Duha Svetoga, nužno je da se potpuno smiriš. Također je nužno da se odrećeš svakog grijeha, da se pokaješ. Pokloni se najprije Bogu koji u tebi stanuje. Zamoli ga tada da ti govori, da te pouči, da te ohrabri, da te savjetuje, da prosvjetli tvoj razum. Zatim se potpuno smiri i slušaj. Možda u početku nećeš ništa primijetiti, ali pomalo ćeš se približiti svojoj duši i postati senzibilan na govor Božji u njoj. Nakon desetak minuta zahvali Bogu ... I zapiši ono što si čuo.

Kršćanski vjernik hram je Duha Svetoga. U njemu Duh Sveti govori, tješi, poučava, svjedoči, izvodi u cjelovitu istinu. Duh Sveti osposobljava vjernika da ga može čuti i razumjeti. Slično kao što čujemo glas savjesti. Ili kao nadahnuće. No ipak govor Duha u nama može biti i artikuliran, izražen riječima. O tome svjedoče proroci Starog zavjeta, ali i Novog. Sveti Pavao govori kako ga je Duh učio, vodio, prepriječio mu put, govorio mu. Peru u Jopi govori Duh Sveti da ide u Cezareju. Gotovo svi kršćanski sveci svjedoče o tom govoru Duha Svetoga. Danas sve više raste broj knjiga u kojima su zapisani govori Duha Svetoga.

Kako razlikovati govor Duha Svetoga od govora našega duha ili naše podsvijesti kao i od govora

drugih, posebno zlih, duhova? Jednostavno: Duh Sveti jedan je u Crkvi, u Svetom pismu i u nama. Prema tome, čim su riječi koje u sebi čujem suprotne nauku Crkve ili riječima Svetog pisma, jasno je da to nije govor Božji. Također, ako taj govor tjera u strah, očaj, ako osuđuje umjesto da smiruje onda to sigurno nije govor Duha Svetoga. Duh Sveti tješi, poziva na obraćenje i ohrabruje i nosi nadu, oživljuje, spašava i vodi Isusu, jer je njegov Duh. Duh Božji tjera strah, čisti od grijeha, oslobađa od robovanja grijehu i tijelu. On je Duh slobode.

22 . TAKO JE BOG HTIO ... BOŽJA VOLJA

Tijek meditacije

Mogu sjesti u svojoj sobi, sabrati se i stajati neko vrijeme pred Bogom prisutnim predamnom. Zatim poći očima od jedne do druge stvari oko sebe i na sebi i samo govoriti: To si ti dao. Gledati pozitivne i negativne prilike i reći: Tako si ti htio. Pomisliti i na očajne situacije i znati: Ti tako vodiš k dobru. Misliti i govoriti Bogu: Tebi se tako svidjelo, tako je dobro. Prihvaćam da promatram tvoj svijet. Prihvaćam ga ... Ne rezigniram, nego s Bogom stvaralački prihvaćam. Mogu poći i na šetnju kroz grad, selo, prirodu i kod svake stvari i susreta sa čovjekom reći: Ti si to dopustio i tako htio. Imam povjerenja u tebe. Sve je to tvoj a ne moj svijet. Ti sve vodiš savršeno k mojoj sreći. To doživljavati mirno, lagano, opušteno. Odjednom ću osjetiti kako postajem slobodan i kako se sve može promijeniti na bolje. Ili, kako mi sve postaje prijateljsko. Zahvalit ću Bogu i - zaživjeti njegovu volju!

Svijet je postojao prije nas. Generacija u kojoj živimo našla je gradove, običaje, škole, oružje, bolesne i bolnice, logore i zatvore, sudove i advokate, religije, Crkvu i svećenstvo, jezik, knjige i umjetnost, pjesme i plač, stanove, odjeću i obuću, automobile, hranu i piće, industriju, poljoprivredu i pomorstvo, molitvu, psovku, rađanje i umiranje, proteste, revolucije, primirja i praštanja. Mi smo ušli u ono što je i prije nas postojalo. Gdje je to počelo? Tko je onaj prvi autor svega? Tko nas je svime zbrinuo?

Očito, začetnik i uzdržavatelj svega jest Bog. On je znao za dobro i zlo koje će se dogoditi i dopustio je da sve bude. On sve to vodi. Sve je to samo jedna faza prema savršenstvu. Nije to zadnja riječ. On sve vodi. Imamo li povjerenja u njegovo vodstvo?

Mi smo ušli u njegov svijet. Nismo gospodari, nego gosti na zemlji. Nas je Bog pozvao da vidimo njegov svijet i neko vrijeme tu živimo. Nismo mi pozvani da sami rješimo sve probleme svijeta. Sami možemo malo. Ali s njime ...? Sve. Najvažnije je biti u Božjoj volji, u skladu s Božjim planom o nama i svijetu.

23 . SLOBODAN OD MALODUŠNOSTI

Tijek meditacije

Sjedeći u tišini sobe ili prirode usmjeri svu pozornost na Isusa koji je ispred tebe. Gledaj ga i nakon temeljite sabranosti pitaj ga: KOJA JE MOJA ZADAĆA NA ZEMLJI? Izgovaraj to pitanje lagano, otežući, dubinom srca, po nekoliko puta. A onda oslušuj nutarnji glas. Bog te je stvorio. Budi zato takav kakvog te načinio. Na taj ćeš način postići uspjeh, smisao, radost i korisnost za druge. Nemoj bježati od sebe, nemoj se stidjeti sebe. Budi ponosan na svaki detalj svog života, vladanja, rada, prilika, jer je sve to od Boga. Nitko te ne može obeščastiti, nitko zaustaviti, nitko ti uskratiti životne potrebe, ako si s

Bogom. Osloni se na Božju silu u sebi i oko sebe.

Možeš biti svet kao sveci. Ako hoćeš, možeš, jer je Bog s tobom.

Ne boj se ljudskih obzira, jer Bog daje da te poštuju i cijene. Prepusti se Božjem naručju, toj Providnosti, i počni nakon desetak minuta zahvaljivati Bogu za svaki detalj svoga bića.

Ljudi nemaju odlučujuću riječ o životu i uspjehu. Bog je po svome planu stvorio svaki život i on daje uspjeh svakom čovjeku. Svaki čovjek ima razloge postojanja. Bog daje moć i znanje da čovjek može ispuniti i savršeno izvršiti svoj životni zadatak.

Kad se prepustimo Božjem vodstvu, sigurno uspijevamo. Čim se počnemo oslanjati samo na ljude, počinjemo doživljavati frustracije. O Bogu sve zavisi. Bez Boga počinje u nama strah, nesigurnost, nemoć.

Bog ljubi sve ljude jednako. Nema kod njega privilegiranih, jer svi su njegova djece. Svaki čovjek može biti svet, uspješan, radostan, sretan. Svaki život može biti osmišljen. Pitanje je samo na kome gradiš svoj život: da li na svemoćnoj sili svemira, na Bogu, ili na krhkim snagama čovjeka i stvorenja.

Neka nas ova meditacija oslobodi kompleksa manje vrijednosti.

24 . U BOLNICI SAM BIO ...

Tijek meditacije

Možda si u kolicima, u krevetu, na drhtavim nogama. Možda se vrtiš u nesnosnim bolima. Ne možeš ni misliti ni moliti, možeš jedino vapiti za pomoć. Samo se na trenutak istrгни iz samosažaljenja. Pogledaj prema nebu: TI SI TU, BOŽE! Pomisli: ako nitko ne može pomoći, Isus može. U njegovoj je ruci tvoja bol, tvoja nemoć, tvoja bolest. Nisi sam! Njegov pogled, simpatičan i pun sućuti, prati te. Pokušaj shvatiti: sada je odlučujuće hoćeš li početi mrmljati ili povjerovati da će sve dobro završiti. O tome ovisi ishod bolesti. Pokušaj reći: Hvala ti Isuse, ti me liječiš, evo ti ruka da me vodiš. U Isusu ti dolazi snaga i zdravlje ...

Bolest, kao i zdravlje i smrt, pripadaju cjelini čovjekova života. Bolest je nova dimenzija istoga života. Čovjek ne nestaje, njegov se život mijenja. On ne može prestati biti. Zdravlje je mogućnost kretanja, rada, tjelesnog napretka, uživanja jela i pila, šetnje, trčanja, plivanja, pomoći nemoćnima, rađanja novih života, gradnje i usidrenja na zemlji.

Bolest je trenutak kad čovjek počinje drukčije gledati život, kad je upućen na pomoć drugih, kad je osamljen, kad mora ozbiljnije misliti o životu. Bolest je trenutak kad čovjek otkriva nove dimenzije duha i tijela. On ne pripada samo zemlji. Bol mu doziva u pamet da postoje i drukčiji naponi života. Život se gradi i bolešću i patnjom. Mnoštvo ljudi oko nas počinje drukčije misliti zbog nas, počinje se brinuti za nas, počinje ozbiljnije promatrati svoje dane, počinje za nas moliti. Bolest može dovesti Bogu, a može i mrmljanjem na Boga udaljiti od njega. Bolest je upitnik, raskrsnica, ispit zrelosti, trenutak očovječenja. Tu se pokazuje tko smo u nutrimi i čiji smo. Ležati u bolnici ili kod kuće, znači odjednom licem biti okrenut prema nebu, prema gore. Podsjetiti se da je gore dom. Bolest je blagoslov, ako je čovjek zna nositi. Treba naučiti biti bolestan. Raditi i bolovati dva su načina gradnje života. Radom se gradi tijelo, bolovanjem se puni i gradi duša. Neke bitne istine života spoznaju se tek u bolesti. Zato je bolest dar.

25 . IMAJ SAMILOSTI SA MNOM ...

Tijek meditacije

Sjedni ili stani pred Isusa. Gledaj, ako si u prilici, njegov križ. On je sve oprostio da bismo

praštali. On je svima oprostio. Tebi je oprostio i zato možeš biti slobodan za druge. Pođi zatim u mašti od jednog čovjeka do drugog, osobito k onima koje ne podnosiš, i svakoga prepoznaj kao brata ili sestru. Imaj samilosti za svakog. Iza vidljivog tijela, ponašanja, pogleda, riječi, izgleda otkrij ono vječno u čovjeku. Ali, svakome idi srcem, ne samo razumom. Tako počinješ ljubiti. Postaješ nov.

Svi su ljudi "bačeni" na Zemlju bez saznanja tko ih je stavio u život i kamo moraju odavde poći. Svi pate, smrtni su, krhki, ugroženi. Svi imaju razne mane i nemoćni su da budu dobri. Griješe svi i svi strepe pred posljednjim sudom. Svi su vezani strastima, manama, svojim uskim pogledima, svojim mentalitetom. Nisu odlučili roditi se i ne žele umrijeti, ali ih je "sudbina" dovela ovamo. Svi smo tu jednaki. Svi jednako cvilimo, vapimo i tražimo. Kod nekih se jauk vidi jače, kod drugih je skriven prividnim rješenjima. Jedni i drugi robuju zlu. Jedni i drugi trebaju samo samilosti.

Za čovjeka treba, stoga, imati samo sućuti. Svakoga požaliti, svakoga pomoći, nikoga ne suditi, ni nad kime ne "lomiti štap". Ljubiti neprijatelja!

Svi ćemo jednom biti pred istim sudom, gdje će nestati maske i varke oko nas, i tad ćemo ugledati jedni druge sa žaljenjem i strahom - zašto smo se međusobno tako mrzili? Svi smo djeca istog Oca. U svakom čovjeku tvoj patnički, voljeni brat vapi i jeca, pa bio on druge vjere, rase, ideologije, nacije, uvjerenja, pa bio i neprijatelj.

Kako voljeti svakog čovjeka? Kako moći svakome oprostiti? Sjeti se: svi smo zavedeni. Đavao nas hoće uništiti, zato nas jedne drugima predstavlja kao neprijatelje. Ne daj da te zavede protiv čovjeka!

Najjače čovjekovo oružje, jest praštanje. Oprostiti znači ne biti naivan, ne dati se prevariti i zvesti od Zloga. Znači biti jak i odrastao, zreo čovjek i - pobijediti svako zlo.

26 . KAKVE SU TI OČI, TAKAV SI

Tijek meditacije

Sjedeći ili klečeći usmjeri pogled na Boga. Dugo tako ostani usredotočen na Boga, dokle god ne osjetiš da te to čisti.

Zatim takvim čistim pogledom pođi od jednog do drugog čovjeka koga poznaš i u svakome gledaj samo svjetlo i dobrotu. Sva negativna iskustva s njima odbaci s njih kao masku i gledaj ispod toga ono djetinjje, nevino, Božje, čisto. Prepoznaj u svakome svoga brata koji vapi za tvojom ljubavlju, koji te moli da ga ne osudiš.

Budi odlučan i ne daj da i sjenka zlih misli uđe u tebe dok u mašti promatraš ljude. Na kraju zahvaljuj Isusu za nove oči.

Ako ti je oko zdravo, cijelo ti je tijelo u svjetlu - govorio je Isus. Ako ti je pak oko tamno, kakva će tek biti tama u tebi? Dobro i zlo su izmiješani. Nitko nije potpuno zao i nitko nije potpuno dobar. Ako gledaš samo zlo u čovjeku, i sam postaješ zao, ulaziš u prostore zla i druge sudiš i osuđuješ. Ako pak gledaš dobru stranu u ljudima, sam postaješ dobar, optimist, i u drugima potičeš razvoj dobrote.

Bog je samo dobar. U njemu nema ni sjenke zla. On je stvorio čovjeka dobrog. On ga je i nakon grijeha ponovno "stvorio" čistoga.

Zli je zao, zavodi ljude, laže im, vara ih, i usmjeruje ih jedne protiv drugih. On je zato posredno ubojica ljudi. Želi samo zlo, laž, prijevaru, smrt. Tko čovjeka gleda negativno taj gleda njegovim očima.

Zlo je kao tama. Dobrota je svjetlost. Tama se tjera samo tako da unosimo svjetlo. Želimo li, dakle, popraviti čovjeka, ne treba i ne smije se upozoravati na zlo, nego u njega unositi dobro. Ljubiti neprijatelja jedini je način da se trajno oslobodimo njegove opasnosti.

Tko u čovjeku ne gleda zlo nego dobro, taj je na Božjoj strani, ima Božje oko. Tko gleda zlo, a ne

dobrotu, taj je na strani zloga i ima njegov pogled. Ne suditi i ne osuđivati, gledati dobro - to znači biti na Božjoj strani i biti jak kao Bog - imati zdrave oči.

27 . VIŠE SE NE BOJIM - PROVIDNOST BOŽJA

Tijek meditacije

Sjedni, podigni pogled prema križu ili prema nebu. Neka ti srce i usta izgovaraju: TI SI SLOBODA I SIGURNOST. Izgovaraj to sve dok ne osjetiš da ti se mir i blagost prelijeva utrobom. Gledaj Isusa. Ustraj u tom sabranom gledanju barem pet minuta.

Zatim se prepusti kao da padaš u prazno, s uvjerenjem: Isus će te dočekati svojim rukama. Ti ne možeš propasti, ne možeš se izgubiti. To je kao da skačeš iz zrakoplova prije nego otvoriš padobran.

Gledaj križ i neka u tebi odjekuju Isusove riječi: Dodite k meni svi opterećeni. Daj Isusu svoje strahove. Jedan po jedan strah daj Isusu. Ispruži ruke prema njemu u gesti davanja i primanja slobode pune odvažnosti i hrabrosti.

Zatim zahvaljaj Isusu za svaki strah. I obujmit će te mir i radost.

Strah paralizira čovjekovo djelovanje. Strah razara psihu. Strah je, međutim, prirodan rezultat čovjekove grešne situacije. Čovjek se osjeća ugrožen. Ratovi, neuspjeli pokušaji razoružanja, novi teroristički napadi, hladni rat Istoka i Zapada, nestašice, nepovjerenje, svađe, neuspjesi, prijetnje, nove bolesti, nenadane smrti, nezaposlenost, mržnja, ideološki i religijski ratovi, otuđenost u drogi i alkoholu, uzaludna traženja užitaka, lutanje za smislom - sve to stvara ambijent straha. Napokon, opterećena savjest, svjesno ili podsvjesno, najviše boli i razara.

Strah - početak bolesti i nevolja. Ima li izlaz?

Tko vodi svijet? U čijim je rukama tvoj dan i tvoja noć? Na čijem se dlanu kuje tvoja budućnost?

Tko stoji ispod svega što nas straši i uznemiruje? Ima li rame na koje se možemo osloniti a da ne budemo izdani, protjerani i ostavljeni? Ima - Isus iz Nazareta. Da li je to istina? To znaju oni koji su se oslonili. I nitko ih više ne može razuvjeriti. Oni koračaju sigurno. Gledaju život mnogo šire od uskih zidova između rođenja i smrti. I u smrti je život, jer je život Isus Krist.

28 . PUN SUĆUTI JE BOG TVOJ ...

Tijek meditacije

Pronadi kutak gdje ćeš se mirno osloboditi svojih grizodušja. Klekni ili sjedni. Možda je najbolje da se sabereš stojeći, nešto raširenih ruku, u svijesti da stojiš pred Isusom.

Čuješ njegov zov: "DODITE K MENI SVI UMORNI I OPTEREĆENI i ja ću vas odmoriti."

Isusove ruke su reširene, u radosnom iščekivanju tvog dolaska u njegov prijateljski zagrljaj.

Pođi i sav se predaj tom zovu i zagrljaju. Kao da si zaplivaš u more. Ili kao da po tebi pljušti kiša kao iz kabla i pere sve tvoje krivnje i grižnje savjesti. Okupaj se u naručju Isusovu.

Gledaj Isusu u oči. Ne osuđuje te. Suosjeća s tobom. Ne pita za tvoje grijeh. Sretan je što si se vratio. Ti se ionako ne možeš sam osloboditi grijeha i krivnje. Samo on to može. On uzima tvoju krivnju na sebe. Voli te beskrajno. Gledaj ga dugo, dugo u oči i prepusti se njegovu prijateljstvu.

Odsada ćeš biti nov, čist i zato ćeš praštati.

Bog pokazuje svoju svemoć najviše praštanjem. On ne može ne oprostiti. Ne bi tada bio Bog. Njegovu milosrđu nema granice. Nema grijeha koji se ne bi mogao oprostiti. Osim ako to čovjek ne vjeruje i misli da je Bog zao ili ograničen kao čovjek. Samo se čovjek može zatvoriti praštanju. Bog

nema nikada granice, nikada uvjeta. On se opredijelio za čovjeka. Sve je dao kako bi čovjeka nagovorio da mu vjeruje da ga On ljubi.

Kad god iskreno želimo oprostjenje grijeha, Bog prašta. Čim se kajemo, čim želimo priznati svoj grijeh ili pristupiti sakramentu ispovijedi, uvijek nam je oprašteno. Zato nema mjesta grižnji savjesti. Ona je znak naše nevjere u Božje milosrđe. A ta grižnja izjeda čovjekovu psihu više no išta drugo. Budi ponizan i prihvati od Boga opraštanje.

Neka te ova meditacija oslobodi grižnje savjesti.

29 . UZDIGNUTI POGLED

Tijek meditacije

Sjedni ili klekni mirno i opuštano. Odmah lagano uzdiži pogled prema gore. Ali tako da se osjećaš ugodno. Bez usiljenosti, bez pretjeranog dizanja glave. Nekako tako da ti pogled bude uzdignut iznad horizonta.

Polagano izgovaraj: "Oče naš ... ti si na nebesima." Možeš i nekoliko puta. Zatim se mirno, u tišini, prepusti prisutnosti Boga, koji je ispred tebe. Neka ti cijelo biće (bez izgovaranja riječi) govori: "Ti si tu! Evo me, Oče! Gledam te!" i slično, što ti već srce kaže.

Ostani tako dokle god osjećaš da te molitva hrani. Iz početka će biti teže, ali nakon nekoliko dana takva će te molitva preporoditi i pomoći da u svakoj situaciji samo uzdigneš pogled i da te odmah zahvati i oslobodi Božja prisutnost.

Bog je na nebesima, tako molimo i u "Oče našu". Nebo je prostor iznad materije. Ono je gore. Duh vlada materijom, on je iznad nje, superiorniji od nje. Materija je zato dolje, duh je gore. Bog je pak najduhovnije biće, najsavršenije biće. Dakle, na ljestvici bića on je na najvišem mjestu. Zato se obično moli uzdignute glave, pogleda prema gore. Gledajući dolje, u pod, nešto nas obara, čini slabima, malodušnima, usmjeruje na poraze i ograničenost materijalnog svijeta. Uzdižući pogled gore osjetimo odmah optimizam, snagu, red, ljubav, moć nad svakom kušnjom.

Dobro je gore. Zlo je dolje. Dobro je snažnije od zla. Zlo je već poraženo. Treba sklopiti savez s dobrim. Stav podignute glave zato nas prije sabere, usredotoči pozornost na dobrotu, pobjednu snagu pravde, na dobar ishod svakog pravednog napora.

Isus je uvijek molio tako da je uzdigao pogled prema nebu. Zašto? ... - U ovoj meditaciji naučimo moliti kao Isus. Osjetit ćemo promjenu i snagu svoje molitve.

30 . TI ME GLEDAŠ

Tijek meditacije

Sjedni u tihi kutak sobe. Podigni oči i sjeti se : TI SI, BOŽE, TU. Tvoje me oči gledaju. Gleda me tvoje lice. Divno, ti me gledaš. Motriš me, sada je tvoj pogled na mom licu. Veličanstveno je to!

Evo, i ja tebe gledam. JA SAM TU. Naš se pogled susreo. Želim te sljedećih petnaestak minuta samo gledati. Ti upravljaj našim razgovorom. Gledam te ... Motrim tvoje sjajne oči ... Isuse, ti me gledaš i ja gledam tebe.

Ne žuri. Sve ovo izgovaraj mirno, svjesno, polagano, otežući, upijajući svaku riječ. Zatim ostani miran i samo svjestan da gledaš Isusovo lice i da on gleda tebe. Izdrži mirno, opuštano, svjesno taj susret vaših očiju. Izići ćeš sasvim drukčiji iz tog susreta. Pun radosti, suza radosnica, zdravlja, snage, vjere i ljubavi.

Gdje je Bog? Ima li negdje prostor gdje Bog nije?

Bog nije samo stvorio svijet i nas ljude nego sve i uzdržava. Što to znači? To znači da Bog svakog trena stvara tebe, mene, svijet. On svakog trenutka kaže svakoj stvari i situaciji u životu: neka bude. Kad bi se samo na trenutak udaljio od nas, mi bismo prestali postojati. Sutrašnji dan ne postoji. Bog ga mora stvoriti, a tako i tebe u njemu. Bog te, dakle, stalno stvara. Stalno je uz tebe. Svaki tren tebe hoće. Ti mu se sviđaš. Tebe voli i želi da živiš na Zemlji i u vječnosti. Sviđa mu se baš takva tvoja egzistencija.

Ali, ti mu se opireš. Strah te da netko drugi ne vodi tvoj život. Tako ne prihvaćaš ono što Bog hoće. Kad pristaneš na ono što on čini, kad povjeruješ da je to on na djelu u tvom životu i da ti s njime nitko ne može ništa, tad će se tvoj život početi mijenjati. Tad mu, naime, vjeruješ i dopuštaš mu da čini svoj divan plan na tebi. Tvoja sreća počinje cvasti. Gdje je, dakle, tebi Bog? Baš tebi, gdje je?

31. HVALIM TE I SLAVIM, BOŽE SILNI!

Tijek meditacije

Klekni ili sjedni i pogledaj što te sada najviše uzemiruje, čega se najviše bojiš, na što najviše mrmljaš. Razmisli možeš li sam riješiti svoje bolesti, nevolje, probleme, strahove. Zatim se saberi pred Bogom. Duboko uroni u njegovu prisutnost u sebi i pred sobom. Zatim gledajući ga u duhu ravno u lice počni ga hvaliti za svaki detalj svoga nemira ili bolesti. Zahvaljuj mu što te doveo u tu situaciju, sve dok ne osjetiš da te je obuzeo mir i da u tebi izvire radost. Odluči se da ćeš odsada u svakoj prigodi slaviti Boga.

Bog je svemoguć i svime upravlja. Kontrolira svaki detalj našega života. Bez njega se ništa ne događa. On dopušta sve što nam se u životu događa. On je svemoguć i sveznajući Bog. I samo je jedan Bog. U njegovim smo, dakle, rukama ma što nam se događalo.

Bog je dobar i on je dobrota sama. Bog ljubi svako svoje djelo. Osobito čovjeka. On je Ljubav. Dakle, ma što nam se u životu događalo, Bog uvijek vodi dobru. Bog ne može drukčije nego voditi dobru. U njemu nema ni sjenke zla.

Bog je čovjeka stvorio slobodnim i zato čovjek može prihvatiti Božju dobrotu ili joj se oprijeti. Kušnje i nevolje dolaze od grijeha, od čovjeka i njegove razdijeljenosti između nagona i savjesti. Čovjek je napastovan od Zloga.

Vjera spašava. Vjera je otvaranje Bogu. Kušnja je raskrsnica u kojoj je čovjek pozvan da se opredijeli: ili da povjeruje da je tu Bog na djelu i da i nevolja vodi dobru, ili pak da pomisli da je to zlo i da ne vjeruje dobrom ishodu od Boga pa da se zatvori vjeri. Ako se otvori, nevolja se rješava. Ili Bog daje snagu da nosim križ ili pak oduzima nevolju.

Znak da smo povjerovali Bogu jest da ga slavimo i hvalimo i u nevolji, znajući da je to naš povlašteni trenutak vjere. Slavljenje Boga ujedno nas otvara povjerenju u njega, pa božanske snage ulaze u nas i oslobađaju nas.

32. KLANJAM TI SE

Tijek meditacije

Meditaciju ćeš najbolje obaviti klečeći. No dobro je i stojeći ili sjedeći.

Opusti se, mirno diši, upravi pogled prema gore i onda...

Lagano se nakloni i u tom stavu pusti da ti srce govori ono što želi. Zatim se uzdigni i onda opet nakloni sve do poda. Ostani tako neko vrijeme i govori Isusu da ti je on dragocjen i da se nikome ne želiš klanjati, jedino njemu. Osluškuj svoje srce i Duha u sebi. Opet se uspravi pred živim Bogom.

Nije važno samo klanjanje, nego Bog kome se klanjaš. I ta prisutnost Boga počinje te silno mijenjati. Nakon petnaestak minuta izmoli "Oče naš" i završi meditaciju.

Bog je apsolutno biće. Od njega sve počinje i sve u njemu završava. Nitko ne može izbjeći njegovu kontrolu i njegovu volju. Klanjati se Bogu zato znači priznati ono što jest - da je Bog apsolutni Gospodar stvorenja i našeg života.

No, Bog je naš Otac. Zato se njemu ne klanjamo ropski, kao oni koji su poraženi. Njemu se, naprotiv, klanjamo u ushićenju. U divljenju što je nedokučiv, što je naprosto Ljubav a ne samo onaj koji ljubi. Što je naprosto dobrota a ne samo onaj koji je dobar. Što je naprosto svemoć a ne samo svemoguć. Klanjanje je divljenje, ulaženje dubinom svoga bića u neizrecivost Božjeg bića.

Klanjanje je nova spoznaja, novi način razgovora s Bogom, novi pristup Ocu svega stvorenoga.

Bog nas je otkupio. Zato mu se klanjamo u zahvalnosti, u dubokoj spoznaji da smo voljeni, da smo slobodni, da smo dionici Božje naravi.

Neka te ova meditacija uvede u veličanstvene prostore neizmjerljiva Božjeg bića. Tamo smo pozvani. Klanjanje je jedan od ulaza u to.

33. POSTATI LJUBAV

Tijek meditacije

Saberi se, sjedeći na stolici, smiri se, opusti i posvijesti da stojiš pred Bogom. EVO ME, TU SAM, BOŽE - lagano izgovaraj.

Zatim nakon duboke sabranosti gledaj što sve danas želiš dati Bogu. Pred kojom se istinom o tebi i svijetu skrivaš? Što ne prihvaćaš u sebi? Jesi li istinit? Bez istine o sebi ne možeš ući u ljubav. A bez ljubavi si neotkupljen. Budi danas hrabar. Daruj siromaštvo i primi Boga. Hvali ga.

Čovjeka je Bog stvorio slobodnim. Ta sloboda doduše nije apsolutna, jer je samo Bog apsolutno slobodan, ali je relativna. Čovjek se slobodno opredjeljuje za svoj spas ili protiv njega. Bog ne spašava čovjeka bez njegova sudjelovanja.

Bog je svemoguć. Ali on poštuje relativnu čovjekovu slobodu. Ne može čovjeka prisiliti da ga ljubi (a u tome je spas), jer bi tada dokinuo čovjekovu slobodu i od njega napravio stroj i nagonsko a ne slobodno biće. Bog tako svuda prebiva osim nekako u čovjekovoj slobodi (ako mu čovjek to ne dopusti). Bog može sve, ali ne može mijenjati čovjekovu slobodu. Time se, međutim, ne dokida nego još više afirmira Božja svemoć i sloboda. Bog, naime, čovjeka spašava unatoč njegovoj slobodi ili baš po njoj i to jedino po ljubavi. On ga zove i privlači.

Zato se možemo darovati Bogu ili se zatvoriti u egoizam. Prvo što Bog hoće od čovjeka jest da se daruje. Ljudima i Bogu. On najprije pita: Što mi imaš dati? Da bismo od Boga nešto dobili, najprije treba darovati. Obratiti se, okrenuti se Bogu, darovati mu svoje grijehе i nemoć. Postati ponizan, dati slobodu da bismo dobili sve i još veću slobodu i samog Boga. Jer, spas je u sjedinjenju s Bogom. Rješenja svjetskih problema također. To znači, ljubav je osnovna potreba i najveća težnja čovjeka i svijeta.

Molitva je prava samo ako je u ljubavi. To znači da je prvi korak molitve darivanje Bogu i ljudima. A to znači najprije prihvatiti svoju slobodu, svoje siromaštvo, ograničenost, nemoć, grijehе, prokletstvo, čitavoga sebe baš onakvoga kakav jesam i onda to donijeti pred Boga. Oprostiti drugima, sebi i Bogu. Samo tako Bog može to otkupiti, preobraziti i učiniti bogatim da budemo kao Otac naš čija smo posinjena djeca. Ne zatvarati se ni pred jednim čovjekom, ni istinom, ni pred najtragičnijim i najočajnijim stanjem. Jer, Bog je svemoguć.